

§ 48.

Obě sněmovny mohou navrhnout zákony nebo po uvedení důvodů u vlády navrhnout předložení návrhu zákona. Mohou přijímat a projednávat petice, avšak tyto nesmějí být podávány osobně soukromíky nebo sdruženími, nýbrž musí být předloženy členem sněmovny. *pos. před*

§ 49.

K platnosti rozhodnutí je zapotřebí přítomnost v senátě nejméně třiceti a v poslanecké sněmovně alespoň šedesáti členů.

§ 50.

Návrhy zákonů, které mají doplnit, vysvětlit či změnit ustanovení ústavní listiny, vyžadují v obou komorách souhlas dvou třetin přítomných členů.

§ 51.

Při všech ostatních návrzích zákonů postačí absolutní většina hlasů.

§ 52.

V obou sněmovnách je vláda zastoupena odpovědnými ministry nebo svým vládním komisařem, který má být sněmovnám označen. Hlas rozhodující jim náleží jen tehdy, jestliže jsou členy sněmoven.

§ 53.

Jednací řád pro každou z komor bude stanoven na základě sněmovnou schváleného zákona, až do jeho přijetí bude vládou vydán provizorní předpis pro každou z obou sněmoven.

VII.

Provinční sněmy

§ 54.

V jednotlivých zemích mají existovat provinční sněmy k uskutečňování provinčních zájmů a k vyřizování požadavků, vyplývajících pro provinční zájmy, pokud tyto nejsou zahrnuty mezi všeobecné státní požadavky. Dosavadním provinčním sněmům bude, pokud ústavní listina neobsahuje změny, zachováno jejich uspořádání a působnost.

§ 55.

Jedním z prvních úkolů říšského sněmu bude zařadit na pořad jednání prozkoumání a hodnocení aktuálních změn v dosavadních ústavách, jež budou předloženy provinčními sněmy, a projednání návrhů na způsob náhrady základních povinností, prohlášených za nahraditelné.

§ 56.

K uskutečňování zvláštních zájmů krajů a okresů v každé provincii bude zákonodérstvím stanoveno vlastní municipiální uspořádání.